

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125011791
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125011791.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

4To/7/2026

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členiek senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Alexandry Osadskej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovaného A. B. a o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 18.12.2025, sp. zn. 4T/80/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05. marca 2026, takto

rozhodol:

4To/7/2026

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Topoľčanoch,
bytom C., D. E. F. XXXX/XX, t.č. vo
väzbe v Ústave na výkon väzby a v Ústave
na výkon trestu odňatia slobody Nitra

u k l a d á :

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

4To/7/2026

Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 18.12.2025, sp. zn. 4T/80/2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) obžalovaného A. B. uznal za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 155 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: „dňa XX.XX.XXXX približne o 15.00 hod. v C. G. H. I. A. J. K. C., pri nákladnom priestore na trávnom poraste pristúpili k poškodenému E. L., ktorý ležal na trávnom poraste, a ktorého po predchádzajúcom nedorozumení spoločne fyzicky napadli tak, že ho opakovane udierali päťami a kopali do hlavy a do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený E. L. utrpel otras mozgu ľahkého charakteru s pomliaždením mäkkých tkanív tváre obojstranne s odreninami kože vľavo, subdurálne krvácanie v čelovo-spánkovej krajine vpravo, zlomeninu spodiny pravej očnénice s kompresiou do čelustnej dutiny, zlomeninu prednej steny čelustnej dutiny vpravo so zakrvácaním do čelustnej dutiny, zlomeninu nosových kostí s miernym posunom do pravej strany, pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti ľavého stehna a kolena ľahšieho charakteru, ktoré si vyžadovalo liečenie a práceneschopnosť najmenej v trvaní 6 týždňov, počas ktorej doby bol závažným spôsobom obmedzený v bežnom spôsobe života.“

Za to mu podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, za zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaným A. B. a J. A. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným E. L. škodu vo výške 6248,40 eur a M. N. J. O., J. B. X, A., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 45 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste. Proti rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie aj prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „prokurátor“) čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v dôvodoch odvolania uviedol, že súd mohol postupovať v zmysle ustanovenia § 39 odsek 5 Trestného zákona a uložiť mu trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keďže vzhľadom na okolnosti prípadu, pomery obžalovaného a osobu obžalovaného je nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky neprímerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Jeho vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté, nebolo dostatočným spôsobom zohľadnené pri rozhodovaní o výmere trestu. Nesúhlasí preto s výmerou trestu odňatia slobody v trvaní štyri roky, ktorý je podľa jeho názoru v tomto konkrétnom prípade pri zohľadnení všetkých okolností a skutočností neprímerane prísny. V rozsudku absentuje vysvetlenie, prečo súd nepostupoval v zmysle ustanovenia § 39 odsek 5 Trestného zákona a neuložil trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keďže vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu ako aj vzhľadom na pomery obžalovaného je tento toho názoru, že súd tak mohol postupovať. Zdôraznil, že ku skutku sa v celom rozsahu priznal napriek tomu, že hranica medzi nepriamym úmyslom a vedomou nedbanlivosťou v trestnom práve je veľmi tenká. Uzrozumenie páchatel' s eventualitou určitého následku ešte samo osebe nepostačuje pre záver o tom, že páchatel' by mal bez preukázania ďalších okolností nie byť zodpovednosť za úmyselné zavinenie následku. Napriek tomu prijal plnú zodpovednosť za závažnosť spôsobeného následku a súhlasil s prísnejšou kvalifikáciou skutku v zmysle ustanovenia § 155 odsek 1 Trestného zákona. Nechcel spochybňovať svoje priznanie, avšak dodal, že spáchaný skutok mohol byť kvalifikovaný aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 odsek 3 písm. c/ Trestného zákona, kde je trestná sadzba v rozsahu 2 až 5 rokov. Skutok mohol dopadnúť aj menej závažne, na čo sa pri svojom konaní spoliehal. Má snahu čo najskôr poškodenému uhradiť rozsudkom priznaný nárok, čo je však možné len vtedy, ak bude na slobode. Vzhľadom na vyššie uvedené je názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody v kratšej výmere ako štyri roky je v prospech aj samotného poškodeného. Poukázal aj na právne názory vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR, sp. zn.: PL. ÚS 106/2011, z ktorého vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia

ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Je presvedčený, že z dokazovania dostatočne jasne vyplýva, že skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, bol u neho len výnimočným vybočením z inak riadneho spôsobu života a na dosiahnutie jeho nápravy nie je potrebné na neho pôsobiť tak prísny nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere štyri roky. Navrhol, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a podľa ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol, a to tak, že obžalovanému uloží v zmysle ustanovenia § 39 odsek 5 Trestného Zákona trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Prokurátor v dôvodoch odvolania uviedol, že čo sa týka výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému A. B. tento nepovažuje za zákonný. Poukázal na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona s tým, že súd pri ukladaní trestu dôsledne nezohľadnil osobu obžalovaného vrátane jeho trestnej minulosti a možnosti nápravy. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má 6 záznamov, bol 5 krát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Nitra pod spisovou značkou 1T/2/2025, v ktorej bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 1 rok s podmiennečným odkladom jeho výkonu na 1 rok a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 6 rokov, ako aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. V relatívne krátkej dobe, navyše v čase plynutia skúšobnej doby tohto podmiennečného odsúdenia sa dopustil mimoriadne závažnej násilnej trestnej činnosti, keď brutálne kopancami na oblasť hlavy napadli poškodeného a spôsobili mu ťažké zranenia. Žalovaného skutku sa dopustil pod vplyvom alkoholu, ktorý požil napriek uloženému ochrannému opatreniu, podľa znaleckého dokazovania je chorobne závislý na alkohole, pričom práve konzumácia alkoholu u neho deliberovala zábrany a spôsobovala agresívne správanie. Poukázal aj na výpis z evidencie priestupkov, z ktorého vyplýva, že sa opakovane dopúšťal priestupkov proti verejnému poriadku, proti občianskemu spolunažívaniu, ako aj v súvislosti s požívaním alkoholu na verejnosti. Pokiaľ ide o postoj obžalovaného, je pravda, že urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa prijal, bližšie sa k skutkovým okolnostiam na hlavnom pojednávaní nevyjadroval. V prípravnom konaní ako obvinený najskôr nevypovedal, v podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia spochybňoval právnu kvalifikáciu a k spáchaniu skutku sa v plnom rozsahu doznal až po vypracovaní posudku k zraneniu poškodeného vo výpovedi dňa 06.11.2025. Z týchto dôvodov namietal priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona, pretože pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti sa predpokladá vyššia miera napomáhania a spolupráce obžalovaného s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom, ako iba doznanie a oľutovanie skutku. Navrhol Krajskému súdu v Nitre, aby zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku výrok o treste napadnutého rozsudku týkajúci sa obžalovaného A. B. a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku tomuto obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že obžalovaný sa ku skutku priznal hneď po zadržaní, teda od prvotných úkonov trestného konania. Je fakt, že po vznesení obvinenia využil svoje právo a nevypovedal, keďže pred skutkom vypil väčšie množstvo alkoholu a v deň výsluchu sa necítil dobre a taktiež, že nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku, preto aj podal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Skutok v žiadnom prípade nepopieral, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že sa ku skutku priznal pred súdom pri rozhodnutí o jeho vzatí do väzby. Poukázal na to, že spoluobžalovaný A. tiež namietal právnu kvalifikáciu v sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia a súd mu priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona. Z odvolania prokurátora nič nenasvedčuje tomu, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nebude plniť svoj účel, teda, že dostatočne neochráni spoločnosť a nebude mať dostatočný výchovný vplyv na obžalovaného. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, čím výraznou mierou napomohol aj súdu, ktorý nemusel vykonať dokazovanie o vine a zameral sa na dokazovanie o treste. Poukázal aj na rozhodnutie odvolacieho súdu pod spisovou značkou 4To/72/2025 zo dňa 29.01.2026. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Zástupca krajského prokurátora sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyjadril, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany. Pokiaľ ide o odvolanie

obžalovaného, toto nepovažuje za dôvodné. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol o treste sám tak, že podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l Trestného zákona, ako aj priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona uloží obžalovanému primeraný úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, na ktorého výkon ho zaradí do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, navrhol ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania. Odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol, a to tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v zmysle ustanovenia § 39 odsek 5 Trestného zákona a o odvolaní prokurátora rozhodne v zmysle § 319 Trestného poriadku tak, že jeho odvolanie zamietne ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí na otázky členov senátu uviedol, že pokiaľ ide o odsúdenie pod bodom 4/ v odpise RT, išlo o bitku so skupinou Turkov, tohto sa dopustil samostatne. Bol mu uložený peňažný trest vo výške cca 1.000,-eur. Pokiaľ ide o okolnosti tohto konfliktu, išlo o to, že zaparkoval auto, išiel si kúpiť kebab, keď sa vracal, stáli okolo jeho auta, kopali do neho, nepáčilo sa im, kde zaparkoval a tak sa pochytili. V tom čase nekonal pod vplyvom alkoholu. V čase, keď sa stal skutok v prejednávanej veci, vykonával protialkoholické liečenie, u ambulatného psychiatra bol pred skutkom asi 2-krát. Pred vzatím do väzby žil u rodičov, kde má nahlásený trvalý pobyt, nepracoval, živil sa tetovaním. Pred skutkom spolu so spoluobžalovaným vypili fľašu vodky. V ostatnom sa pridrižoval vyjadrenia svojho obhajcu.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o treste, ktorý bol odvolaniami odvolateľov napadnutý.

Po vyššie uvedenom rozsahu do úvahy prichádzajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku za splnenia všetkých zákonných podmienok na jeho prijatie a zákonným spôsobom vykonal všetky dôkazy vo vzťahu k druhu a výmere trestu, ktorých uloženie obžalovanému podľa všetkých hľadísk uvedených v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona prichádzalo do úvahy, ako aj vo vzťahu k nároku poškodených.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa nepochybil, keď u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona a zároveň zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona a písmeno m/ Trestného zákona a postupoval podľa § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona. V tomto smere bol postup súdu prvého stupňa súladný so zákonom, správne bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože sa obžalovaný skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v predchádzajúcej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 1T/2/2025, pričom z pripojeného spisu je zrejmé, že po uplynutí skúšobnej doby (17.01.2026) nebolo rozhodnuté o jeho osvedčení. Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona tú priznal súd I. stupňa nesprávne, krajský súd sa stotožňuje s názorom prokurátora, pretože priznanie a oľutovanie trestnej činnosti automaticky neznamená aj splnenie podmienok na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona. Táto okolnosť vyžaduje aktívnu

spoluprácu páchateľa pri objasňovaní jeho trestnej činnosti (najmä tým, že uvedie dôkazy slúžiace na objasnenie skutkových okolností trestného činu), tak ako to vyplýva z ustálenej judikatúry NS SR, no obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného odmietol vypovedať a pred sudcom pre prípravné konanie uviedol iba to, že to bol skrat.

Pokiaľ ide o výmeru trestu, odvolací súd mal preukázané, že vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného, ktorý sa skutku dopustil pod vplyvom alkoholu, pre závislosť ktorého má aj súdom uložené ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou, čo zvyšuje nebezpečnosť jeho konania, ako aj spôsob spáchania skutku, ktorý bol závažného charakteru, pretože aj obžalovaný útočil na životne dôležité orgány poškodeného (konkrétne na hlavu), a to nielen údermi, ale aj kopancami. Taktiež odvolací súd vzal do úvahy spôsobený následok na zdraví poškodeného, ako aj predchádzajúci život obžalovaného, ktorý sa už šesťkrát dostal do rozporu so zákonom, nielen na území SR, ako aj priestupky (celkovo v počte 27 za obdobie od 09.12.2020 do 10.09.2025) čiastočne spočívajúce v priestupkoch proti verejnému poriadku ako aj v priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu, spáchané aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (konkrétne v šiestich prípadoch), čo taktiež zvyšuje mieru závažnosti jeho konania a evokuje záver, že obžalovaný nerešpektuje kodifikované pravidlá správania sa a absolútne preto neobstojí jeho tvrdenie o tom, že išlo z jeho strany o len výnimočné vybočenie z inak riadneho spôsobu života, pretože práve vykonaným dokazovaním bol preukázaný opak tohto jeho tvrdenia v odvolaní. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bolo potrebné sprísniť výmeru trestu, pričom odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a zaradil ho do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Odvolací súd ďalej pripomína obžalovanému, že ani podmienené odsúdenie uložené mu za predchádzajúcu trestnú činnosť, ho neodradilo od toho, aby požíval ďalej alkoholické nápoje a dokonca, aby pod ich vplyvom závažným spôsobom útočil na iných, a to na verejnosti a spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. A pokiaľ ide o námietku, že skutok mohol dopadnúť aj menej závažne, na čo sa pri svojom konaní obžalovaný spoliehal, toto je úplne irelevantné vo vzťahu k ukladanému trestu, pretože trest sa vždy odvíja od viny a konanie obžalovaného bolo správne kvalifikované ako zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 155 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto odvolací súd považoval za nedôvodné vzhľadom na vyššie uvedené úvahy, ktoré viedli odvolací súd k ešte sprísneniu uloženého nepodmieneného trestu a z rovnakých dôvodov nevzhliadol odvolací súd u obžalovaného ani podmienky na použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 5 Trestného zákona, pretože nie je povinnosťou súdu automaticky pri vyhlásení viny obžalovaného použiť dané ustanovenie Trestného zákona, je možnosťou, ktorá však v prípade obžalovaného, jeho predchádzajúceho spôsobu života, nerešpektovania právneho poriadku SR, spôsobu jeho konania a v neposlednom rade spôsobenému následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví poškodeného, neprichádzala do úvahy.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste vo vzťahu k obžalovanému A. B. a uložil mu trest odňatia slobody tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Takto uložený trest je podľa názoru krajského súdu trestom primeraným a zodpovedajúcim zákonu.

Toto rozhodnutie bol prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

4To/7/2026

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.